

SUTTA PITAKA

ANGUTTARA NIKĀYA

DISCURSOS PROGRESSIUS

<i>DUKA NIPATA - EL LLIBRE DELS DOSOS</i>

XI

119.

Monjos, existeixen dos desigs que són difícils de dissipar. Quins són? Són el desig de guanyar i el desig de viure.

120.

Monjos, existeixen dues persones al món que són estranyes. Qui són? Són aquell qui actua reflexivament i aquell qui posseeix gratitud i retorna la gratitud.

121.

Monjos, existeixen dues persones al món que són estranyes. Qui són? Són aquell qui està satisfet i aquell qui satisfà les necessitats dels altres.

122.

Monjos, existeixen dues persones que són difícils de satisfer. Qui són? Són aquell qui col·lecciona tot allò que guanya i aquell qui gasta tot allò que guanya.

123.

Monjos, existeixen dues persones que són difícils de satisfer. Qui són? Són aquell qui no col·lecciona tot allò que guanya i aquell qui no gasta tot allò que guanya.

124.

Monjos, existeixen dues causes pel sorgir de l'avidesa. Quines són? Són l'objecte agradable i el pensament ignorant.

125.

Monjos, existeixen dues causes pel sorgir de l'aversion. Quines són? Són l'objecte agradable i el pensament ignorant.

126.

Monjos, existeixen dues raons pel sorgir de la visió errònia. Quines són? Les paraules d'un altre i el pensament ignorant.

127.

Monjos, existeixen dues raons pel sorgir de la visió correcta. Quines són? Les paraules d'un altre i el pensament savi.

128.

Monjos, existeixen dues ofenses. Quines són? Són la ofensa frívola i la ofensa greu.

129.

Monjos, existeixen dues ofenses. Quines són? Són aquella que és una greu transgressió i aquella que no és una greu transgressió.

130.

Monjos, existeixen dues ofenses. Quines són? Són la ofensa que ha de ser completada i la ofensa que no ha de ser completada.

Traducció: Albert Biayna Gea